

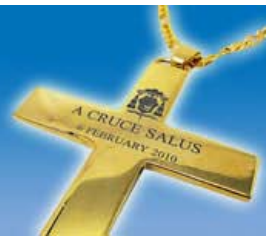
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก ซีโมนและเพื่อนๆ ของท่านเป็นชาวประมงมีอาชีพ พวกเขาคุ้นเคยกับการทำงานในตอนกลางคืนและชายปลาที่พวกเขาจับได้ในตอนกลางวัน ปรกติแล้วในตอนกลางคืนปลามักจะมาในบริเวณน้ำตื้นเพื่อหาอาหาร ซีโมนเป็นชาวประมงที่มีความชำนาญคนหนึ่ง ท่านรู้ดีว่าปลาเคลื่อนที่อยู่ในน้ำตามสภาพอากาศที่แตกต่างกันอย่างไรและเมื่อไหร่ ท่านสะสมประสบการณ์ของการจับปลาหลายปี แนนอน ท่านประสบทั้งค่าคืนที่จับปลาได้มากและค่าคืนที่ล้มเหลวจับอะไรไม่ได้เลย

ค่าคืนที่ผ่านมาเป็นค่าคืนแห่งความล้มเหลวอีกค่าคืนหนึ่ง ท่านและเพื่อนของท่านทำงานหนักเป็นเวลาหลายชั่วโมงระหว่างกลางคืน แต่จับปลาไม่ได้แม้แต่ตัวเดียว เวลานี้พวกเขาเหนื่อยอ่อน หดแรงแง และรู้สึกผิดหวังมากเป็นเวลาที่ความเหน็ดเหนื่อยและผิดหวังนี้เองที่ลูกช่างไม้ซึ่งผู้มีความเชี่ยวชาญในศิลปะการจับปลาว่า **“จงแล่นเรือออกไปที่ลึกและหย่อนอวนลงจับปลาเถิด”**(ลก 5:4)

ดูเหมือนว่าคำสั่งของลูกช่างไม้ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์ของชาวประมงเอาเสียเลย การหย่อนอวนจับปลาตอนนั้นไม่ใช่เวลาเหมาะ เพราะในเวลากลางวันปลาจะหลบอยู่และว่ายน้ำเล่นในน้ำที่ลึกมากกว่าเพียง **“ที่ลึก”** ซึ่งพระเยซูเจ้าสั่งซีโมนให้หย่อนอวนลงไปเสียอีก ยิ่งกว่านั้น พวกเขาเหนื่อยแทบจะขาดใจอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ชาวประมงยอมรับคำสั่งของลูกช่างไม้ ผลที่ตามมาคือพวกเขาสามารถจับปลาได้เต็มสองลำเรือจับได้มากจนเรือเกือบจม ซีโมนจับปลาได้จำนวนมากในที่ลึกของทะเลสาบ แต่ลูกช่างไม้จับหัวใจของซีโมน ทั้งนี้เพราะว่าซีโมนได้เห็น **“พระหัตถ์ของพระเจ้า”** ในการจับปลาครั้งนั้นและในเวลาเดียวกันท่านมองเห็นตนเองว่าเป็น **“คนบาป”**(ลก 5:8) ท่านรู้สึกว่าคุณเองไม่เหมาะสมเมื่ออยู่ต่อหน้าอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซูเจ้า จากนั้นชาวประมงขอร้องลูกช่างไม้ว่า **“โปรดไปจากข้าพเจ้าเสียเถิด พระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนบาป”**(ลก 5:8) ลูกช่างไม้เชื่อฟังคำขอร้องของชาวประมงหรือไม่ ? ไม่ ลูกช่างไม้ไม่ยอมรับคำขอร้องของชาวประมงอันนั้น ทั้งนี้เพราะพระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อแสวงหากคนบาป **“เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาปให้กลับใจ”**(ลก 5:32) ซีโมนโชคดีที่ตอบสนองต่อคำสั่งของพระเยซูเจ้า ท่านจึงสามารถจับปลาได้จำนวนมาก แต่ท่านยังโชคดีมากกว่านั้นอีก เมื่อพระเยซูเจ้าไม่ยอมทำตามคำขอร้องของท่านที่ให้จากท่านไป เพราะถ้าเป็นอย่างนั้น ชีวิตที่เหลือของท่านคงเป็นชีวิตที่น่าสงสาร ปราศจากพระเยซูเจ้า ท่านคงจมปลักอยู่กับชีวิตเก่าๆ กลางท้องทะเลสาบ หาปลาเลี้ยงชีพไปวันๆ

ความล้มเหลวในงานที่เรามีความชำนาญ ในแง่หนึ่ง เป็นเสียงเรียกของพระเจ้าให้เรา กลับใจและมีความ
สุภาพถ่อมตน ในความรู้สึกว่าตนเองอ่อนแอเช่นนี้แหละที่พระเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์เองแก่เราและ
ประทานแสงสว่างแก่เราเพื่อเราจะตระหนักว่าจริงๆ แล้วเราเป็นอะไร อะไรคือตัวตนที่แท้จริงของเรา
ซีโมนมีประสบการณ์ที่คล้ายกันนี้อีกครั้งหนึ่งเมื่อท่านเดินบนน้ำตามคำเชื่อเชิญของลูกช่างไม้ การเดิน
บนน้ำเป็นบางสิ่งที่ท่านไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง แม้ว่าท่านมีความชำนาญ ค้อนเคียวและคลุกคลีอยู่กับน้ำ อยู่
กับการเคลื่อนที่และทำงานในทะเลสาบเกือบตลอดชีวิตที่ผ่านมาของท่านก็ตาม สัจธรรมอันหนึ่งที่เรารับได้จาก
เรื่องราวของนักบุญเปโตรหรือซีโมนในพระวรสารวันนี้คือ **ยิ่งเราอยู่ใกล้พระเจ้ามากเท่าใด เราก็จะยิ่งรู้สึกว่า
เราเป็นคนบาปมากขึ้นเท่านั้น”**

เรื่องราวเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเรียกและเลือกให้อิสยาห์เป็นประกาศกของพระองค์ที่เราเพิ่งรับฟัง
ในบทอ่านแรกวันนี้เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ อิสยาห์ได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและท่านรู้สึก
กลัวมาก ขณะที่ท่านได้สัมผัสความศักดิ์สิทธิ์และพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า ท่านตระหนักว่าตนเองและเพื่อน
ร่วมชาติของท่านเป็นคนบาป **“วิบัติจึงเกิดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากมี
มลทิน อาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติริมฝีปากมีมลทิน ”**(อิสยาห์ 6:5)ปรกติแล้ว เราจะเห็นจุดต่างพร้อยบนเสื้อผ้าสีขาว
ได้อย่างชัดเจนมากกว่าสีอื่นๆ เราต้องการแสงสว่างที่สุกใสเพื่อมองเห็นตัวอักษรสีดำที่พิมพ์บนหนังสือได้อย่าง
ง่ายขึ้น สิ่งที่ตรงกันข้ามกันมักจะปฏิเสธอันและกัน ความศักดิ์สิทธิ์และความผิดบาปไม่สามารถไปด้วยกันได้
ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกเลยเมื่ออยู่ต่อหน้าความศักดิ์สิทธิ์ของพระเป็นเจ้า มนุษย์จะรู้สึกว่าตนเองเป็นคนบาป
หนา ตนเองมีจุดบกพร่องหลายอย่าง

อับราฮัมรู้สึกว่าตนเองเป็นเพียง **“ฝุ่นผงและขี้เถ้า”** (ปฐมก18:27) เมื่อท่านกำลังพูดกับพระเจ้าโดยตรง
เพื่ออ้อนวอนพระองค์ให้ละเว้นชีวิตของผู้ชอบธรรมในเมืองโสโดม ในทำนองเดียวกันโมเสสรู้สึกว่าตนเองต่ำ
ต้อยต่อหน้าพุ่มไม้ที่กำลังลุกไหม้อยู่ ก่อนที่จะถูกส่งออกไปเพื่อทำพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย ท่านทั้งสอง
ตระหนักถึงความไม่เหมาะสมของตนเองเมื่ออยู่ต่อหน้าองค์พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงชำระล้าง
ความผิดบาปจากริมฝีปากของประชากรของพระองค์และทรงให้อภัยเขาโล ซีโมนและทุกคนที่ยอมรับว่าตนเอง
เป็นคนบาป

ถ้าเราอ่านชีวประวัติของนักบุญต่างๆ เราจะทราบว่าพวกท่านล้วนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการ
ตระหนักถึงความผิดบาปของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกท่านมีความก้าวหน้าในชีวิตภายในมากขึ้น

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

เรื่อยๆ และบรรลุถึงความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา รวมทั้งนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลาและเทเรซาแห่งลีซีเออ พวกท่านล้วนสรรภาพความผิดบาปของตนด้วยใจสุภาพอ่อนน้อมตน

พี่น้องที่รัก จำไว้เสมอว่า “ยิ่งเราอยู่ใกล้พระเป็นเจ้ามากเท่าใด เราก็จะยิ่งรู้สึกว่าเป็นคนบาปมากขึ้นเท่านั้น” เมื่อเรารู้สึกว่าความผิดบาปของเราในแต่ละวันกลายเป็นภาระหนักขึ้นเรื่อยๆ เราควรระลึกว่า พระเยซูเจ้าพร้อมและเต็มใจให้อภัยเราเสมอ เพราะพระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อช่วยเราคนบาปทุกคน **ขอ**

พระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน